

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 21. De Nomiuis Iesv impositione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

quod diuinæ tuæ maiestati displiceat.

*De effusione sanguinis in Circumcisione con-
strui & alia potest meditatio eo modo, quo in
4. Parte Meditatione 23. fiet circa sanguinem
ab eodem Christo Domino in Passione effusum.*

MEDITATIO XXI.

DE NOMINIS IESV IM-
positione.

PUNCTVM I.

ONSIDERANDVM circa
nomen IESV, quis illud impo-
nat, quam ob causam, & quomo-
do ipse illud acceptet. PRIMVM
perpende, primarium huius no-
minis auctorem, nec B Virginem, nec Ange-
lum, sed æternū Patrem fuisse. Tanta est enim
Infantis huius dignitas, vt creatura nulla siue
terrena, siue cælestis, per seipsam potuerit a-
ptum ei nomen imponere: sed ille solus, qui
eum nouit; & finem, ob quem homo fiebat; &
officium, quod, quā homo, erat obiturus: ac
propterea cū alia multa imponere potuis-
set, hoc elegit, quod Saluator interpretatur:
cū enim ad nos saluādos veniret; & hoc eius
esset officium: aptissimum erat nomen, quod
ei imponeretur. Licet autem aliqui alij eo
nomine fuerint compellati, id tamen fuit si-

gura tantum & umbra celsissimi huius Infantis, qui ore pleno & eminenter IESVS meretur vocari, & Saluator seu Liberator, non corporum tantum sed etiam animarum: quod ipse triplici admiranda excellentia praestat.

I. PRIMA excellentia est, quod ab omni malorum genere nos liberet; ab ignorantia, erroribus, culpis, poenis temporalibus & aeternis; nullum est enim malum, a quo Saluator hic non possit nos liberare.

II. SECUNDA quod non solum a malis liberet, sed eximia quoque impertiat bonas quod saluatio nostra & copiosa sit, & perfectissima. Quare gratiam, sapientiam celestem, virtutes ac dona Spiritus sancti, meritorum abundantiam, ad gloriae coronam consequendam impertitur: donec in Promissionis terram introducat, non illam IESVS Natus a lacte & melle deliciarum temporalium, quibus corpus tantum reficitur, manantem; sed eam, quae lacte & melle aeternarum deliciarum manat, quibus anima reficitur & satiatur aeternum.

a Deut. 31.
20.23.

III. TERTIA excellentia in modo Saluationis est posita, cuius causam nomen hoc IESVS nec soli Deo, nec homini, aut Angelo, aut alicui ex omnibus creatis conuenire potest sed Christo soli, cuius propterea proprium est, quod simul sit Deus verus & homo. Solus enim homo non poterat nos saluare: Deus solus potuisset quidem; sed meram misericordiam; at Deus & homo, saluat etiam de rigore iustitiae. b in gladio

b Gen. 48.
22.

& arcu

& arcu suo; meritis scilicet suis de manu Amorrhæi Saluationem, iuxta nominis IESV ethymologiam, nobis promerendo. Et idcò interrogatus hic Dominus, quis esset: respondit: c Ego qui loquor iustitiam, & propugnator sum c Isai. 63. 1 ad saluandum. Sit foelix faustumque, dulcissime IESV, nomen adcò gloriosum, quod, Patre tuo iubente, hodie tibi imponitur: gaudeo quod illud non sit in te inane & vmbatile, quale habuerunt alij; sed rei veritate & omni perfectione plenum. Gaude, anima mea, ob eximij huius Saluatoris excellentiam: & cum Propheta regio dic: d Ego autem in Domino gaudebo; & exaltabo in Deo IESV meo, & Salvatore meo. DEVS Dominus fortitudo mea, & ponet pedes meos, quasi ceruorum: quibus peccata me insequentia euadam; & super excelsa deducet me victor, cum sanctis scilicet suis in coelum, in hymnis & psalmis canentem. Amen.

d Hab. 3. 18.

IV.

SED attendendum hic est: B. Virginem nomen ipsum, filio suo in Circumcisione imponendum, aperuisse: quæ omnium mortalium optimè filij excellētias nouerat: quas in corde suo, postquam Angelus ei reuelauerat, ruminans conferebat. Quare hoc die summā reuerentia nomen illud ore suo protulit, dicens: IESVS erit nomen tuum. sed quanta in dulcissimo hoc nomine primùm proferendo animi eius lætitia! Nec tamen sola, sed & sanctus Ioseph, & quotquot aderant, eo nomine audito, suauitatem & cœlestem quandam

fra-

: Cant. 1.3.

fragrantiam perceperunt. Nam tunc illud Canticum cœpit impleri: e *Oleum*, & suauissimi odoris unguentum, *effusum nomen tuum: idè adoleſcentula dilexerunt te*. Hactenus nomen hoc, eſſi ſuauiſſimum, nullum emittebat odorem, eò quòd in cluſum eſſet: nunc manifeſtatum, ſuauiſſimam ſpargens fragrantiam, lætificat, confortat, & ad ſe puras caſtaſque animas trahit, quæ illud vel audiunt, vel proferunt: eiſdemque amore exardeſcunt. Præ cæteris porrò beatiffima eius mater, quòd purior ac mundior, nominisque huius altiffimorum myſteriorum gnara magis, eò altiori gaudio perfuſa, Canticum illud ſuum repetebat: d *Magnificat anima mea Dominum, & exultauit ſpiritus meus in Deo IEſu meo, ſalutari meo: quia fecit in me magna qui potens eſt, & ſanctum nomen eius*. O Virgo B. imprimat dulciſſimus filius tuus cordi meo, Auguſtiſſimi huius nominis ſui debitam æſtimationem & amorem, ſicut impreſſit tuo. O nomen ſuauiſſimum effunde in me cæleſtem fragrantiam, quò debilis, infirma, ac miſera anima mea confortata, & à miſerijs, quæ illam premunt, liberetur, & tam copioſæ ſaluationis fructus percipiat.

d Luc. 1.46.

DE M V M perpende, qua ratione Infans ſanctiſſimus, nomen hoc Saluatorisque officium acceptauerit, & in eo exultauerit: & porrò Patri ſuo, voluptate ſumma, obtulerit, ſe huius nominis honorem, uſque ad mortem, propugnaturum; & quidquid eo ſignificatur, in

homi-

hominum commodum plenissime impleturum. Gratias tibi, IESV bone, summas ago, pro hac tua nos saluandi accensa voluntate; & officio, nomineque IESV & Saluatoris acceptato. Imple, quaeso Domine, in me efficaciter voluntatem illam: vt qui veres IESVS, mihi IESVS sis & Saluator.

PUNCTVM II.

PERPENDENDAE secundò loco sunt causa, cur octauo die, & in Circumcisione hoc ei nomen fuerit impositum. Nam, etsi ante Incarnationem Angelus illud B. Virgini aperuit, & post eam etiam S. Iosepho, ob duas tamen praecipuas causas non fuit ante ipsam Circumcisionem, manifestatum.

PRIMA, propter Infantis ipsius honorem. Cum enim Pater ad eò illum videret humiliatum, & in forma peccatoris, voluit eo ipso tempore, & occasione eùdem exaltare, imposito ei a IESV nomine, quod est super omne nomen; vt sic maxime constaret, cum non modo peccatum non habere; sed *b peccatores potius saluare*; ac condonare peccata. Hoc meritò me impellet, ad gratias aeterno Patri agendas, ob delatum hunc filio suo honorem, ipsius an ore humiliato: quo mihi etiam pignus certum & arrabonem offert, fore, vt, si ipsius gratia me humiliauero, ab ipso exalter; recipiamq; *c nomen nouum* ita honorificum, vt nemo, ante quam recipiat, illud nouerit aestimare, aut eius

I.

a Luc. 2. 32.

b Matt. 1. 31.

c Apoc. 2. 17.

eius

eius præstantiam, donec illud Deus in æterna gloria communicet.

II.

Heb. 9. 22.

SECVNDA causa fuit, vt ostenderetur, & nomen, & officium Saluatoris, sanguinis effusione ab ipso velut comparari. *d sine sanguinis enim effusione* (ait Apostolus) *non fit remissio peccatorum.* Quare dulcissimus IESVS, dum Redemptoris nomen assumit, artham dæpretij, quod pro Redemptione futura fit soluturus, parua illâ pretiosi sui sanguinis portionem, quem in Circumcisione effudit: simul statuens, integrum postea pretium in passione, toto effuso sanguine, per soluturum. Quamuis vel hæc ipsa sanguinis eius portio sufficeret, pro totius mundi, & mille aliorum, si essent, redemptione: quia sanguis est Dei. Sed eius tanta est charitas & liberalitas, vt totum voluerit effundere. Ideoque instrumentis omnibus quæ ad sanguinem extrahendum apta sunt in terra, locum dedit, vt quidquid in eius fuit corpore, magno licet dolore ignominiaque sua exhaurirent. & culter quidem hodie primum sanguinis fontem aperuit: qui mox tamen fuit oclusus: reliqua vt flagella, spiræ, clauis, lancea, alios postea fontes aperuerunt, qui non prius sunt clausi, quàm sanguis totus exhauriretur. O Saluator fortissime, cuius fontes, etsi sanguinem magno tuo dolore manent; sunt tamen etiam aquæ viæ ingentium gratiarum, quæ cum exultatione magna & amore accipi debent. Laudet te, Domine, anima mea pro infinita hac charitate, qua fon-

Isai. 12. 3.

res

tes istos tuos aperiens, iubes, me cum exultatione accedere, & fui pretio, quod tanto tuo effundis labore. O anima mea, quid par est prestare te salutis tuæ causâ, pro qua tanta facit ipse Saluator. Si ille sanguinem suum pro ea fundit: quid mirum si & tu effundas proprium? Ecce me, Domine, ad meum amoris tui gratiâ effundendum, paratum; si tui, pro me effusi, feceris participem. Amen.

PUNCTVM III.

TERTIO, dulcissimi huius nominis excellentiæ sunt expendendæ; & commoda, quæ ex illo nobis proueniunt; modusque & ratio huiusmodi commoda fructusque ex eo percipiendi. Prius tamen, quam ipsam considerationem aggrediar, rogandus mihi est ipse Pater æternus, ut propter sanctissimi huius nominis gloriam, diuinam suam lucem, ad huius nominis excellentiâ sequedas, mihi velit impertire. Si enim (Apostolo teste) *a* Nemo potest dicere: Dominus *a 2 Cor. 12.*
IESVS nisi in Spiritu sancto: quis æstimare, *3.*
 ac in se sufficere sentire, quæ in eodem nomine latent, nisi ab eodem Spiritu præueniatur & adiuuetur.

HIS promissis, illud in primis perpendam: **I.**
 Nomen hoc **I**ESVS compendium quoddam & monumentum esse omnium, quæ in Christo Domino nostro continentur, excellentiarum,

quæ

quæ ad tria velut capita referri possunt. Est enim PRIMVM, omnium perfectionum, quæ ei, quâ Deus est, conueniunt, summa: omnium DEINDE gratiarum ac virtutum; quæ eidem, quâ homo est, competunt: ac DEMVM officiorum omnium, quæ, quâ Deus & homo simul est, erga homines præstat. Iure itaque licebit, sic ratiocinari. Si IESVS est, est igitur infinite bonus, sanctus, sapiens, omnipotens, misericors, & ipsa bonitas, sanctitas, & sapientia Dei: hæc enim omnia sunt necessaria vt nomini IESVS satisfiat: *qui* (vt Apostol. ait) *factus est nobis sapientia à Deo, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio.* Item: Si est IESVS est igitur summè humilis, mansuetus, patiens, fortis, modestus, obediens, charitate plenus: quia omnium harum virtutum exemplar nobis esse debet: quia *d de plenitudine eius nos omnes accepimus*, accipientque omnes, gratias & virtutes, quibus saluentur. Denique si IESVS est, erit igitur magister, medicus, pater, iudex, pastor, protector, & aduocatus noster: Itaque in solo Iesu habemus omnia: ideoque dicere licet: *IESVS meus & omnia.* si infirmus, tu salus mea es; si esurio, tu satietas mea; si pauper, tu abundantia mea; si debilis, tu fortitudo mea; si ignorans, tu sapientia mea; si peccator, tu iustitia, sanctificatio, & redemptio mea es. O IESVS meus & omnia, concedo mihi, te super omnia amare; & in te solo requiem meam, & satietatem perfectam querere: in te siquidem vno simul sunt omnia, quæ

1 Cor. 1.
30.

1 Ioan. 1. 16.

S. Amb. lib.
de Virgin.
ad finem.

facta-

faciae me possunt: quia solus es vnicum, summum, & totum bonum meum, cui sit honor & gloria per omnia secula. Amen.

HINC etiam ratiocinari possum: in dulcissimo hoc nomine, illa omnia gloriosa & magna contineri, quibus Prophetæ Messiam compellant, quæ refert Isaias dicens: *e Et vocabitur nomen eius Admirabilis, Consiliarius, Deus, Fortis, Pater futuri seculi, Princeps pacis.* Expendam verò: **DEI** nomen, ideo **IESV** ipsi convenire; quòd, nisi Deus esset, nos redimere non valeret; nomen **FORTIS**, illi propterea tribui; quòd pugnaturus victurusq; sit **Dæmones**; non **ADMIRABILIS**; quòd quæcunque sunt in ipso, Incarnatio, vita, mors, ut noua, ita stupenda fuerunt. Est verò & **CONSILIARIUS**, magnique consilij Angelus; quia tota eius doctrina, admirandi est consilij plena. Est etiam Iesus **PATER FUTURI SECVLI**; quia in statum gratiæ nos generat, gloriaque hæreditatem nobis tribuit. Est deniq; **PRINCEPS PACIS**; quia cum Deo & alijs hominibus copiosâ nos pace conciliat. **O MAGNE IESV**, quàm aptè horum nominum splendor tibi competit: quæ quoniam in te non inania, sed plena sunt, perfice, quæso, in me id, quod hæc omnia, significant: quòd & ego ob prouenientem tibi ex eis gloriam semper te laudem & glorificem. Amen.

HINC facillè gradum faciam, ad bona, & utilitates, quas in dulcissimo **IESV** nomine repositas habeo, perpendendas. Est enim vnicum

II.

e Isai. 9. 6.

III.

mihī ac certissimum ad peccatorum veniam
obtinendam medium; est optimus titulus, ob
quem in meis orationibus exaudiar; est agri-
tudinum omnium spiritualium antidotū præ-
sentissimum; est defensuum & offensuum te-
lum aduersus omnes dæmonum tentationes;
est in periculis omnibus protectio; est in mens
ignorantijs lux, & dux fidelis; est & mihī vir-
tutum omnium exemplar; ac denique ignis &
stimulus, qui me ad eas procurandas vrget at-
que inflamat.

Hīs considerationibus magnum in me de-
siderium excitabo, fixum in memoria mea lan-
ctissimum hoc nomen retinendi, vt eius sem-
per recorder. in intelligentia, vt de eo cogi-
tem; in voluntate, vt amem; in corde inscul-
ptum, vt mihī coniunctum habens, eo me ob-
lectem; in lingua, vt frequenter laudem ac be-
nedicam; eiuſque excellentias cum voluptate
manifestem; & initio & fine sermonū & col-
loquiorum meorum, summa, qua poterō, in-
terna & externa reuerentia vsurpem; quando
quidem (Apostolo teste) *In nomine IESU
omne genu flectitur, cœlestium, terrestrium &
infernorum*: nam & ij, qui in Inferno deti-
nentur, etiamsi inuiti, coguntur tamen reuer-
entiam huic nomini exhibere. O dulcissime
IESU, esto mihī in omnibus animæ meæ po-
tentijs IESVS, officium IESU Saluatoris in
eis exercens, quod & illæ se exerceant in omni-
bus, quæ tuum concernunt honorem, in secula.
Amen.